

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **Mgr. Karel Tejkal**, se sídlem Matjuchinova 1591, Praha 5, IČO 04650298, zastoupen Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem se sídlem Na strži 2102/61a, Praha 4, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2023, sp. zn. Spr 3066/2023, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 17 A 17/2024, o návrhu žalobce na přikázání věci jinému soudu pro podjatost,

t a k t o :

Návrh **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný, konkrétně ředitel správy soudu, 15. 12. 2023 sdělil žalobci, že jeho žádost podle ustanovení § 155b odst. 4 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, o vrácení přeplatku ve výši 200 000 Kč předal k vyřízení Ministerstvu spravedlnosti, odboru odškodňování, jakožto příslušnému správci daně. Proti tomuto sdělení podal žalobce dne 14. 2. 2024 žalobu k žalovanému jakožto místně příslušnému správnímu soudu. Součástí této žaloby je i žádost žalobce, aby Nejvyšší správní soud přikázal tuto věc Krajskému soudu v Praze, jelikož všichni soudci žalovaného jsou ve vztahu k žalovanému podjatí (ve věci je shoda mezi subjektem žalovaného a příslušným správním soudem). Žalobce odkazuje na usnesení NSS z 29. 2. 2008, čj. Nad 4/2008-47, dle kterého „*směřuje-li žaloba proti rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí soudu vystupujícího v pozici správního orgánu I. stupně, jsou z projednávání a rozhodování takové věci vyloučeni všichni soudci specializovaných správních senátů tohoto soudu.*“ Tento závěr má vyplývat i z usnesení NSS z 22. 2. 2017, čj. Nad 54/2017-19.

[2] Žalovaný se k této žádosti žalobce nevyjádřil.

[3] Stěžejní otázkou pro posouzení tohoto návrhu je otázka, zda v případě, kdy soudci správního úseku žalovaného mají přezkoumávat rozhodnutí funkcionáře jejich soudu, má být věc delegována jinému správnímu soudu z důvodu systémové podjatosti podle § 9 odst. 1 s. ř. s.

[4] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se již touto otázkou zabýval v usnesení z 26. 3. 2020, čj. Nad 8/2019-65. Rozšířený senát dovodil, že pochybnosti o nepodjatosti soudců mohou být odůvodněny „např. skutečností, že projednávaná věc bude mít objektivně významný dopad na soud jako celek (platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně, zákonnost jmenování předsedy soudu, stavební povolení na přístavbu, která zlepší podmínky práce soudců apod.). Eventuálně může jít o situaci, která vyvolá nebezpečí subjektivního vztahu všech soudců k věci, kde z vnějšího pohledu brozí reálné nebezpečí, že u rozhodujících soudců převládá loajalita k jejich soudu či funkcionáři a tím se pokříví jejich nestrannost (např. příklady, kdy soudní funkcionář nevystupoval ve správním řízení jako správní orgán, ale naopak jde o jeho osobní záležitost, typicky žádost o stavební povolení podaná soudním funkcionářem, soudní funkcionář byl účastníkem řízení jako tzv. soused, posléze podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu nebo v řízení o žalobě vystupuje jako osoba zúčastněná na řízení, přestupek soudního funkcionáře jako fyzické osoby apod.). V naprosté většině běžných věcí nelze žádné takovéto atypické okolnosti dovodit. Stejně takovéto okolnosti nebude možno dovodit ani v jiných obvyklých situacích, kde sice soud či jeho funkcionář v nějaké pozici v soudním řízení vystupuje (či vystupoval v řízení správním), jde ovšem o věc bez zásadního významu pro soud jako celek nebo pro jeho soudce a nejedná se ani o významnější osobní záležitost soudního funkcionáře“ (usnesení NSS z 20. 4. 2020, čj. Nad 162/2019-19, bod 5).

[5] Rozšířený senát svým usnesením tedy překonal závěry usnesení z 29. 2. 2008 a z 22. 2. 2017, na které odkazuje žalobce (bod [1] tohoto usnesení). Rozšířený senát totiž uzavřel, že „k vyslovení vyloučení všech soudců krajského (městského) soudu nestačí, že žalovaným správním orgánem je předseda (funkcionář) tohoto krajského (městského) soudu, respektive ve věci rozhodoval jako správní orgán předseda (funkcionář) soudu, soud je účastníkem řízení nebo osobou zúčastněnou na řízení apod. Je třeba, aby k této skutečnosti přistoupily další okolnosti, které vyvolávají oprávněné (myslitelné) pochybnosti o nepodjatosti všech soudců správního soudu na základě samotné povahy projednávané věci či z jiných vážných důvodů (§ 9 odst. 1, 3 s. ř. s. ve spojení s § 8 s. ř. s.)“ (bod 41 usnesení rozšířeného senátu).

[6] Nejvyšší správní soud má za to, že povaha nyní projednávané věci ve světle výše citované judikatury nezakládá pochybnost o podjatosti soudců žalovaného. Žalobce tuto podjatost totiž odvozuje pouze ze skutečnosti, že věc v předcházejícím řízení vyřizoval ředitel správy žalovaného, přičemž žalovaný má nyní vést řízení o žalobě proti svému správnímu rozhodnutí. Určení věcně příslušného správce daně ve věci žalobcovy žádosti o vrácení přeplatku není otázkou, která by objektivně mohla mít významný dopad na žalovaného jako na celek. Toto rozhodování nebude mít vliv např. na rozpočet žalovaného či platy jeho soudních osob. Nejedná se ani o osobní záležitost soudních funkcionářů s vlivem na jejich soukromé zájmy. Pro vyloučení všech soudců daného soudu z řízení o žalobě přitom nestačí, jestliže daný soud předtím rozhodoval jako správní orgán. Další závažné důvody pro podjatost všech soudců žalovaného nicméně žalobce nenamítá.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny a návrh na přikázání věci Krajskému soudu v Praze zamítl. Žalobu podanou žalobcem proti shora označenému rozhodnutí žalovaného tedy projedná a rozhodne věcně a místně příslušný Městský soud v Praze.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. března 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu